

על הספר: קו ארוך מחוק: מחשבות על תקווה בימי מלחמה

מחברים: מחבר/ת: רוזובסקי, מירי, מחבר/ת: דיין קודיש, מוריה

סימן מדף: קו-א

מספר מיון: 982.42(9)

משפט אחריות: עורכות: מירי רוזובסקי ומוריה דיין קודיש

מדיה: ספרים

סוג: ספר

ז'אנר: עיון

קהל היעד: מבוגרים

עמודים: 193 עמודים

גובה: 21 ס"מ

מוציאים לאור: שתים - בית הוצאה לאור

שנת הוצאה: 2024

מסת"ב: 978965932241

מס. המרכז לספריות וספרות: 25-0714

שפה: עברית

תאריך קטלוג: 06/04/2025

מילות מפתח: סוציולוגיה, ישראל, אתיקה, פסיכואנליזה, זיכרון קולקטיבי,

פסיכולוגיה, מסה (ספרות), תקווה, מלחמת חרבות ברזל

הערות: כולל הערות ביבליוגרפיות

תקציר:

"אחד הניצולים, ילד כבן שמונה, סיפר לחיילים שחילצו אותו על שיר (של יהונתן גפן) שדקלם לעצמו, בזמן שהוא מסתתר בארון שמחוצה לו מוטלות גופות הוריו ואחותו. הילד דקלם לעצמו שוב ושוב, ללא קול, את השורות האחרונות של השיר הזה. הוא לא ידע לומר מדוע בחר דווקא בשיר הזה, רק אמר שהרגיש שהשיר שומר עליו. אפשר לחשוב כמוכן על האופן שבו ייצגו שורות השיר את דאגות היום־יום הקטנות, המרגיעות, שגודלן תואם את גודל הנפש הילדית. איזה עולם הוא זה שבו ילד צריך להסתתר בארון, ללא קול, במשך שבע־עשרה שעות שנדמות כנצח? איך ניתן בכלל ליצור רצף בין ההתרחשות הזו לבין העולם שקדם לה? בינה לבין העולם שיבוא אחריה? אך זה בדיוק העניין: הילד שימר באמצעות שורות השיר את העולם שקדם לעולם הזה, ובאופן עלום גם את העולם שיבוא אחריו." פרופ' דנה אמיר בימים אלו, ימי מלחמה, אנחנו נדרשים לדמיין וליצור את העולם שיבוא. אנחנו נדרשים לכתוב את הסיפור שלנו מחדש, כדי שנוכל להבין גם את מה שהיה. פעולת הכתיבה היא גם קריאת כיוון שניתן לכנותה בשם "תקווה". איך אפשר לדבר על תקווה בימים קשים כל כך, כשהעבר עוד פעור, שותת, ההווה מאיים, והעתיד לוט בערפל? אולי כך: בזהירות, באמצעות קשת של קולות ומתוך רצון עז להשפיע על הסיפור שלנו. בספר שלפניכם מקובצות שמונה־עשרה מסות של כותבים שונים, אנשי רוח, אומנים ופסיכואנליטיקאים – פרופ' מירב רוט, פרופ' דנה אמיר, נוגה פרידמן, יובל אביבי ועוד. הטקסטים מציעים מבט פסיכואנליטי, רעיוני ואומנותי, על מושג התקווה בישראל של היום. על האפשרות להרגיש אותה, או לפחות להבין את טיבה, בימים של פחד, ייאוש

וכאב. המבטים השונים יוצרים מעין קליידוסקופ המאפשר הצצה על הכוח, הקושי וההכרח – לקוות. קו ארוך מחוק הוא מסמך תרבותי עמוק ומשמעותי. זהו ניסיון להחזיק את מה שנשמט. להחזיק מתוך הפצע המדמם את אפשרות התיקון וההבראה. -- מהכריכה האחורית